

opusdei.org

Izranjanje iz magle

Fausta piše iz Švicarske. Udana je, majka devetero djece, govori o svojim borbama koje je imala kao mlada djevojka da bi otkrila istinsku slobodu usred ideološke zbrke koja je vladala oko nje.

1.02.2013.

Dok sam jednog popodneva 1968.godine bila na treningu odbojke, nisam ni slutila da će moj život ući u potpuni zaokret koji sam već neko vrijeme priželjkivala. Tog se popodneva Maria pridružila našem

timu. Bila je studentica sa Sicilije i živjela je u studentskom domu Viscontea hall u Milanu.

Teme razgovora u svlačionici sportske dvorane bile su od velikog interesa svim studentima Milana te godine: protestni skupovi, napadi, društvena pravda, marksizam, klasna borba...

Kršćanski odgoj

Moju obitelj činili su moji roditelji, koji su preživjeli Drugi svjetski rat sa svim njegovim tragedijama i patnjama, i četvero djece, koji su sami željeli shvatiti život i tražili su osobni prostor i slobode, izvan onih obiteljskih.

Roditelji su nas odgojili kršćanski, s povjerenjem u Boga koji je dobar, tajanstven i pravedan; također su nam usadili poštovanje prema svakoj osobi, bogatoj ili siromašnoj, kao djetetu Božjem; usadili su nam

temelje žrtve i neumornog rada i učenja; te ljudski stil ujedinjene obitelji otvorene svima.

Tijekom školske godine jako smo učili, ali praznici su bili prekrasni. Skijali smo, pješačili i, naravno, igrali odbojku. Voljela sam prirodu i obično sam provodila brojne sate s divljenjem razmatrajući Božja stvorenja.

Zbunjenost

Kod kuće sam naučila da je sloboda vezana za odgovornost; da se prije milostivosti treba popuniti praznina u pravednosti; da je istinska ljubav vjerna te da postoji samo jedna, nepromjenjiva istina. Međutim, ništa od toga nije se slagalo s onime što se odgađalo tih teških godina – teških za državu i za Crkvu. Nisam bila sretna i nisam se mogla smiriti jer stvari nisam mogla jasno vidjeti. Razlozi što su mi ih roditelji dali činili su se dobrima i ispravnima, ali meni nisu

bili dovoljni, a to je izazivalo česte svade kod kuće.

U potrazi za istinom

Jednog dana, nakon treninga odbojke, Maria, moja suigračica, pozvala me na seriju predavanja o marksizmu koje je držao svećenik Opusa Dei u studentskom domu u kojem je živjela. Otišla sam s glavom punom slogana kojima su nas zasipavali na fakultetu i na ulicama, i idejama za koje se činilo kao da obećavaju društvenu pravdu, ali su zapravo širile laži i nasilje.

Argumenti koje je svećenik iznosio na tim predavanjima bili su striktno filozofski. To me je malo po malo vodilo prema istini, na koju je moj um pristao u nutarnjoj slobodi. Tada sam shvatila zašto nas jedino istina oslobađa. Fascinirao me taj nutarnji put, i bila sam zahvalna ljudima koji su mi pomogli izaći iz magle. Sasvim prirodno, moji su se odnosi s

roditeljima popravili i shvatila sam da ih sve više volim zbog načina na koji su živjeli i načina na koji su nas odgojili.

Slobodno izabrati živjeti vjeru

Poput brojnih mladih ljudi u to vrijeme, ono što sam željela bili su pravda i sloboda, a otkrila sam da je „sloboda djece Božje“ jedna od osnovnih strasti svetog Josemarije. Jer ne postoji ni ljubav ni vjera ako nema slobode, ono što su me moji roditelji naučili sada se ostvarilo; moja je vjera postala slobodan, osobni izbor, tako da sam bila u stanju voljeti i odgovoriti na Božji poziv.

Kako sam dublje upoznavala učenja svetog Josemarije, i kako sam počela živjeti u skladu s njegovom duhovnosti, naučila sam imati intenzivniji odnos s Bogom. U Studentskom domu Viscontea hall primila sam duboko kršćansko

obrazovanje, na istoj razini kao i studij arhitekture na milanskom sveučilištu.

Claudio

Nedugo nakon ovoga upoznala sam Claudija, studenta medicine iz Lugana, Švicarska. Zaljubila sam se u njega te smo, nakon što smo nekoliko mjeseci izlazili, počeli razgovarati o velikoj obitelji koju bi željeli imati, ne nepromišljeno, ali i bez svake sumnje.

Ljubav prema slobodi i odgovornosti koja iz nje proizlazi, a koju sam naučila osjećati, navela me da potaknem Claudija da pročita homiliju svetog Josemarije „Brak: kršćanski poziv“, i objasnila sam mu da si svoj život ne mogu nikako drugačije ni zamisliti i da, dok sam cijelim srcem željela svoj život dijeliti s njim, neću prihvatiti nikakvu obavezu ako se on s ovim ne slaže.

Pročitao je i sljedećeg mi dana rekao: „Puno sam o tome razmišljao, nisam mogao zaspati – ne može biti lako tako živjeti svoj brak, ali mislim da će biti jednostavno prekrasno!“

Nedugo nakon toga vjenčali smo se i preselili u Lugano.

Nakon trideset devet godina

Vjenčani smo već više od trideset devet godina i imamo devetero djece. Svako naše dijete izabralo je drugačije zanimanje, ali ono što je važno jest da su međusobno povezani, jer su povezani življenjem vjere. Sada imam dvanaest unuka i dvadesetogodišnju kćer koja još živi s nama, i muža koji se, nakon teškog rada gdje je kao ginekolog branio i štiti život, upravo umirovio i, skupa sa mnom, razmatra u čudu i zahvalnosti sve ono čime nas je Bog obasuo.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/izranjanje-iz-magle/](https://opusdei.org/hr-hr/article/izranjanje-iz-magle/)
(30.03.2025.)